

Stipendiat som vill berätta

Ida-Lovisa Rudolfssons verk av tyg och garn gestaltar mänskligheten. Hon är en av många stipendiater som fått Västra Götalands-regionens arbetsstipendium.

– Jag brukar göra ett glädjeskutt när jag får ett sådant besked, det ger pepp och rent ekonomiskt innebär det att jag kan fortsätta jobba i lugn och ro, säger hon.

I ett blått hus från 50-talet med utsikt över havet i Svanesund, har konstnären Ida-Lovisa Rudolfsson hittat lugnet. Efter många år som bosatt i Göteborg finner hon nu inspiration och tankekraft i Orusts skogar.

– Att gå i skogen är det är det enklaste sättet att få tankarna att landa, det har blivit en viktig del i min arbetsprocess, säger hon.

Skogspromenaderna kan skimras i hennes verk, där förekommer nämligen ofta träd i olika former.

– Jag har en speciell relation till träd, mitt intresse har exploderat efter att vi flyttade hit. Träd är spännande bildobjekt, det är så ståtliga och ett bra sätt att skapa rumslighet i verken.

Ett evigt misch-masch

Det är som berättelser hon beskriver sina verk. Ida-Lovisa Rudolfsson hittar inspiration i människor hon möter eller saker hon läser och hör, som blir utgångspunkten. Sedan skapas verket och berättelsen om människorna i det under arbetets gång.

– Jag ser det som kollage, så det är ett evigt misch-masch av saker som händer under arbetets gång. Många människor i bilderna blir symbol för mänskligheten, men det kan vara att jag bara testat något nytt också, säger hon och plockar fram ett broderi av en flätad frisyra.

– Den här började med att jag bara tyckte frisuren var snygg, till exempel, den kom aldrig med i ett verk för den passade inte in, så nu hänger den här.

Grunden ligger i berättandet

Ida-Lovisa Rudolfsson är uppvuxen i Stenungsund, i ett hem där det lästes mycket böcker och berättades historier.

– Jag tror det är därifrån mitt grundläggande intresse ligger, i berättandet. Jag känner mig ibland som en svamp som suger in allt i min omgivning och sen måste jag få ut det på något sätt, genom att skriva, berätta, eller brodera. Broderiet fyller det behovet, säger hon.

Trivs med ensamheten

Konstnärsyrket kan innebära många arbetsdagar i ensamhet. Men att vara själv är ingenting Ida-Lovisa har problem med. Ensamhet är ett av många ämnen hon grubblar över och bearbetar i sin konst.

– Jag känner mig aldrig ensam i ateljén, men det är ett tillstånd jag tycker är intressant och försöker förstå, men som jag förmodligen aldrig kommer reda ut ordentligt. Det är fascinerande hur mångbottnat begreppet ensamhet är, säger hon.

Amanda Karlsson

Ida-Lovisa Rudolfsson

Gör: Konstnär, hon broderar och gör textilkollage.

Bor: I Svanesund med man och två döttrar.

Uppvuxen: I Kyrkenorum i Stenungsund.

Aktuell med: Blev nyligen tilldelad Kulturnämnden i Västra Götalandsregionens arbetsstipendium om hundra tusen kronor. I sommar finns hennes verk på Lokstallet i Strömstad, utställningen pågår hela juli.

Samt på Nationalmuseum Jamtli i Östersund fram till april nästa år.

